

Višňové 28. 6. 2015

Milovaní Bratia a sestry!

Keď ma Jožko pred časom pozval dnes tu kázať, oznámil mi aj tému púte: Mária, matka zasvätených v manželstve.

Vtedy som si pomyslel, no je to zaujímavá téma a prišli mi na um slová pápeža Františka, ktoré povedal na generálnej audiencii v apríli minulého roku snúbencom a manželom:

V kresťanských manželoch sa odráža veľké tajomstvo: Kristov vzťah s Cirkvou, ním ustanovený snubný vzťah (porov. Ef 5,21-33). Cirkev je Kristovou nevestou, ide tu o tento vzťah. To znamená, že manželstvo zodpovedá špecifickému povolaniu a má byť považované za zasvätenie (porov. Gaudium et spes, 48; Familiaris consortio, 56). Je zasvätením. Muž a žena sú zasvätení pre ich lásku, zasvätení láske.

A pápež tam ďalej veľmi krásne poukazuje na to, kým je manželstvo a rodina:

Manželský pár je Božím obrazom. Zmluva medzi mužom a ženou reprezentuje Božiu lásku, jeho zmluvu s nami. Toto je krásne, ozaj nádherné odzrkadlenie Boha a jeho lásky. Vtedy, keď muž a žena slávia sviatosť manželstva, Boh sa v nich takpovediac odráža, vtlačá nezmazateľný charakter svojej lásky. Manželstvo je ikonou Božej lásky k nám. Prekrásne! Aj Boh je totiž spoločenstvom. Tri Božské osoby, Otec, Syn a Duch Svätý žijú odvždy a navždy v dokonalej jednote, a práve toto je tajomstvom manželstva: otec, mama, deti.

BaS, ani sa nemusíme diviť diablovei, že chce zničiť tento krásny Boží obraz, ktorý je prítomný v ľudstve. Ježiš o diablovei povedal jasne: diabol prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Diabol navádza ľudí, aby sa zabíjali, aby boli vojny, aby boli teroristické útoky, ako o nich stále počujeme, aby sa ničila rodina, aby sa brali ako manželia dvaja chlapi alebo dve ženy a myslím si, že sa aj smeje akí sú ľudia hlúpi, keď mu naletia na jeho nezmyselné deštruktívne projekty, ktoré vmietava do ľudského srdca a mysle. Len aby kradol, zabíjal a ničil rodinu, tento prekrásny Boží obraz.

A teraz si zoberte, ako to príde Bohu, ktorý ako umelec formuje prevzácny obraz (krásnu záhradku... bráničku otvorenú... prichádza zlý pes, ktorý ničí kvety, šliape po nich, po čistote ľudských srdc...) a niekto príde a mu to ničí – lebo žiaľ na počiatku ľudských dejín mu človek naletel a dodnes znášame dôsledky a nachádzame sa v bojovom poli, niekedy sme ako zajatci hriechu, niekedy ako oslobodenci, záleží, ku ktorému Pánovi sa slobodne primkýname, preto je dôležité obnovovať si aj krstné sľuby, zriekať sa zlého a znovu vyznávať Ježiša za pána svojho života, lebo tým jemu uľahčujeme aby nás vyslobodil, aby vyslobodil aj naše rodiny z pút neprávosti. Boh má s nami krásny plán pokoja, lásky a radosti, a to predovšetkým na úrovni rodiny a potom i Cirkvi i ľudstva...

Sr. Lucia poukazuje na to, že z Fatimy vzišla výzva k posväcovaniu rodín, rozpoznáva to najmä zo zjavenia svätej Rodiny pri poslednom Fatimskom zjavení.

Sr. Lucia napísala bolonskému arcibiskupovi kardinálovi Carlovi Caffarovi tieto prorocké slová: „Posledná bitka medzi Pánom a vládou satana sa vybojuje o manželstvo a rodinu.“ To sú závažné slová.

Kardinál Caffarra dostal v r. 1980 od pápeža Jána Pavla II. poverenie založiť Pápežský inštitút pre štúdium manželstva a rodiny. Keď prevzal túto úlohu, napísal list sr. Lucii, v ktorom ju prosil o modlitbu.

Sestra Lucia ešte v liste dodala. „*Proti každému, kto sa zasadzuje za svätosť manželstva a rodiny sa bude v každom ohľade bojovať a bude odmietaný, pretože toto je rozhodujúca otázka,*“

„Sv. pápež Ján Pavol II. takisto považoval túto otázku za kľúčovú,“ ako spomína kardinál Caffarra. „*Týka sa piliera stvorenia, vzťahu muža a ženy v rámci generácií 'Ak sa tento základný pilier zničí, zrúti sa celá budova,*“

Je pozoruhodné, že atentát na pápeža bol spáchaný 13. Mája 1981, čiže rok nato, vo výročný deň zjavenia Panny Márie vo Fatime a zároveň v ten istý deň, kedy pápež Ján Pavol II. ešte dopoludnia, , podpísal schválenie spomínaného novovzniknutého Inštitútu pre manželstvo a rodinu. Aj on vtedy vedúcim predstaviteľom tohto inštitútu povedal, že budú mať kvôli tomu veľa problémov, a bude ich to stáť veľa utrpenia. A vieme že v ten istý deň podvečer bol na sv. otca spáchaný atentát. Sám pápež, otec veľkej rodiny Cirkvi ba ľudstva, svojím utrpením a takmer životom položil svoj významný vklad do spoluvýkupnej ceny za záchranu manželstiev a rodín.

Vieme, že celý svoj život vsadil za obnovu Cirkvi, manželstva a rodiny, a pápež František pri svätorečení to aj spomenul: „V tejto službe Božiemu ľudu bol sv. Ján Pavol II. pápežom rodiny. On sám raz povedal, že by chcel, aby sa naňho spomínalo ako na pápeža rodiny.

Pápež s radosťou, že na ceste k synode o rodine a s rodinami, na ktorej nás on istotne z neba sprevádza a podporuje.

V tomto zmysle sa naše modlitby za rodinu, manželstvo i Cirkev podobajú predstavenému synagogy Jairovi, ktorý prosil Ježiša, aby prišiel k nemu domov k dcérke, lebo už umiera.

Do srdca toho spiaceho 12 roč. dievčatka by sme mohli vložiť slová z Veľpiesne: Hlas môjho milého! Hľa, on prichádza! Môj milý je môj a ja som jeho, on, ktorý pasie medzi ľaliami. **Ja patríam svojmu milému** a jeho túžba za mnou nesie sa.⁵ Ja čierna som, no pekná jednako, dcéry jeruzalemské,

Ženích hovorí: ¹⁵ Aká si krásna, priateľka moja, aká spanilá! Hore sa, priateľka moja, krásava moja, a pod! Mohli by sme povedať: vstávaj, talitha kum, dievča, nevesta, hovorím ti vstaň!

Vstáva zmŕtvych nielen ako Jairova dcéra, ale už ako Kristova snúbenica, pozvaná žiť v zhromaždení ľudí, ktorí veria v Krista ako v svojho záchrancu, Pána, ale i ženícha.

Potrebujeme Ježišov dotyk, aby sme boli vzkriesení z mŕtveho nevedomia o pravde, ktorá o nás platí, že sme Ježišovou snúbenicou – **a to aj na úrovni rodiny.**

Ježiš ide oproti zajatej snúbenici, aby ju vyslobodil z rúk nepriateľa, ktorý cez bojové pole prešiel akoby strelbou, ktorá ho síce dorážala, ale neznemožnila mu, aby ťa taký dorážaný objal z prostredia nepriateľského tábora a odviedol na bezpečia. Ukryl ťa do seba, aby on sám, jeho telo, bolo tvojim azylom, tvojim bezpečím. On je dobrý pastier, ktorý sa bije o teba ako o svoju ovečku, lebo ty si jeho.

Ženích vlastne volá: Cirkev, aj ty moja malá nevesta, rodina, vstávaj, hore sa, spoznaj pravdu o sebe, kým si! Svet si už s posmechom myslí, že si mŕtva, ale ja viem, že ty iba spíš, nevesta moja! Vráť sa k životu! To nám trochu pripomína slová z podobenstva o návrate márnotravného syna: bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.

V poslanstve tohto podobenstva skúsme vidieť návrat nielen k Bohu ako Otcovi, ale aj ako k Bohu ako ženíchovi.

Môžeme to prečítať v znakoch, ktoré sú typické pre svadbu:– na počesť synovho návratu **bola vystrojená hostina ako nejaká svadba – dali mu prsteň na ruku, čo pripomína snubný prsteň , nové šaty ,novú obuv, bola tam hudba, spev a tanec....**– ako na svadbe, kde je ženích i nevesta.

Ježiš nám týmto podobenstvom chce povedať aj toto: vráť sa človeče – rodina - k svojmu Bohu ako k Otcovi, ale zároveň aj ako k ženíchovi svojho srdca.

Ak pre nás Boh zostáva iba Otcem, je to síce dôležité a dobré, ale Boh nie je iba Otec, on je aj náš ženích a nie je to vzťah iba pre zasvätených, ale je to pozvanie pre všetkých, pre celú Cirkev: 1 Pt: *vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla.*

Diabol ako žalobca útočí na identitu nielen nás ako detí nebeského Otca, ale aj na identitu nás ako nevesty. Chce nás obrátiť predovšetkým proti sebe samým, aby nás vnútorne rozvrátil i proti sebe navzájom, aby sme sa nechápali ako nevesta Ježiša.

Lebo patríme do Cirkvi a slovo Cirkev je prekladom gréckeho pôvodného slova: kyriaké, ktoré je odvodené od slova Kyrios-Pán a doslova znamená tá ktorá patrí Pánovi, čiže nevesta.

Položme si otázku: Keď povieme cirkev – alebo aj rodina ako základná bunka cirkvi- vybaví sa nám tá nevesta, ktorá patrí Pánovi? Vnímame takto seba ako súčasť nevesty?

Ako veľmi sme sa vzdialili od chápania Cirkvi a teda i rodiny ako nevesty. Ak povieme Cirkev, mali by sme mať pred očami šťastný úsmev snúbenice, mladuchu v bielom, milovanú nevestu, hoci aj trochu zablatenú, ktorá sa ale stále očisťuje.

Koľkokrát počujeme – čo tá Cirkev a čo tí farári a čo tá história cirkvi.... ženích si stále berie vo svojej láske svoju nevestu aj s jej históriou, dobrou i zlou, lebo i napriek všetkému, je to stále jeho nevesta. A predstavte si ako to prežíva ženích, keď niekto brýzga na jeho nevestu. Boh v Biblii hovorí – Kto sa vás dotýka, dotýka sa zreničky môjho oka –Zach 2.

BaS, patríme do úžasnej Cirkvi do Kristovej Cirkvi, ktorá je Nevestou a dôkazom jej pravosti sú práve Bohu zasvätené osoby, ktoré navonok odzrkadľujú vnútornú podstatu Kristovej Cirkvi ako nevesty. Je vhodné to pripomenúť práve v tomto Roku zasväteného života.

Ale aj sväté manželstvá a rodiny, lebo ako JP II hovorí:

JP II - FC: Manželstvo a panenstvo sú dva spôsoby prejavu a prežívania jediného tajomstva zmluvy Boha s jeho ľudom.

Ale toto zasvätenie je prítomné v rodine ako hovorí pápež František: manželia sú zasvätení vzájomnej láske.

A preto je potrebné v pokore prichádzať k Panne Márii a učiť sa pri nej, ako milovať Boh snúbenecky, aby sem potom ako jednotlivci, i ako rodina i ako farská rodina prežívali tento snúbenecký vzťah s Bohom, lebo v tom spočíva naša záchrana – keď sme totiž tým, čím máme byť, keď potvrdzujeme svoju identitu nevesty Krista ženícha, čím nedovoľujeme diablu, aby nás zničil ako nevestu.

Diabol chce totiž zničiť nás ako Kristovu nevestu! On chce zabiť Kristovu nevestu. On chce zabiť rodinu. On chce zabiť Cirkev.

A táto vnútorná podstata pravej Kristovej Cirkvi ako nevesty je možná iba v prostredí našej úcty k Panne Márii.

Iba v tajomstve zasvätenia sa Panne Márii, ktorej Srdcu sme zasvätení, dokážeme dôverne prežívať snúbeneckú lásku Boha k nám aj ako jednotlivci, aj ako rodina.

Sme pozvaní vstúpiť do tajomstva zamilovanosti Panny Márie sa do Božského ženícha, do tajomstva jej lásky, panenskej, snúbeneckej lásky k Bohu.

Nevesta Mária hovorí svoje áno božskému Ženíchovi. Mária povedala ÁNO predovšetkým Božím zásnubám s ňou. Ona je tá, v ktorej je rozliata Božia snúbenecká láska Ducha Svätého.

JPII nazýva Pannu Máriu nielen ako nevestu sv. Jozefa, ale aj ako nevestu Ducha Svätého, taktiež nepoškvrnenou Nevestou Kristovou, ktorá žiari krásou, Nevestou Vykupiteľa sveta, i Baránkovou Nevestou.

Ona pozná Boha. Ona nás dokáže viesť do hlbokého poznania Pána, pri nej sa to učíme.

Keď je Máriino áno prítomné v našom živote, Duch Svätý môže v našom živote mocnejšie konať.

Grignion hovorí: keď Duch Svätý nájde v duši nevestu Máriu, ponáhl'a sa do tejto duše.

Preto nás JPII náukou i životom i svojim životným heslom totus tuus-celý tvoj – pobáda k oddanosti voči Božej Matke, pričom spája 2 spirituality –karmelitánsku v prežívaní svojho snúbeneckého vzťahu s Bohom v napojení na grignionovskú oddanosť Márii ako bytosti, ktorá je totálne zameraná na Boha, aby sme skrze ňu v nej, spolu s ňou vstúpili do dôverného vzťahu s Pánom.

V manželskej dvojici je toto tajomstvo snúbeneckej lásky aj sviatostne zafixované a má byť tak aj uskutočňované obidvomi manželmi na všetkých troch úrovniach – ducha, duše i tela.

Manželia, dozrievajte do poznania svojej identity ako jednej nevesty vo vzťahu k ženíchovi, aj ako jednotlivci, aj ako dvojica, ktorá odzrkadľuje tajomstvo Najsv. Trojice.

Boh Otec a Syn žijú v Duchu Svätom v podstate božskom snúbenecko-manželskom vzťahu, čo možno vydedukovať z toho, že Boh nestvoril človeka ako dvoch chlapov, ale ako muža a ženu, teda na svoj obraz s príkazom privádzať potomstvo. Dal im meno človek, teda úplný človek je v podstate rodina ako taká – muž, žena a deti. Tým odzrkadľujú Boha, ktorý je úplný v troch osobách, nie iba v jednej, hoci božskej osobe. A tak tu máme krásny trojičný obraz lásky: Otec-mama-deti – ako u Boha: Otec, Syn-Duch Svätý. Boh je vlastne Manželsko-Rodinná Láska.

Niekedy sa stáva, že mladí manželia sa tak milujú, že nepotrebujú Boha, lebo už našli nejakú bytosť, ktorá ich miluje najviac a to im stačí. Lenže ľudská láska je len ľudská a Boh nás pozýva k prežívaniu tej božskoľudskej a k tomu je potrebné mať jeho za prvého životného partnera – pre mňa niet šťastia bez teba! – hovorí Božie slovo.

Tvoja milosť je viac než život! – to sú silné slová vyznania svojej oddanosti Bohu, ktorá vyvyšuje vzťah s Bohom nad všetko ostatné, a vtedy je ďaleko viac obohatený aj samotný vzťah snúbencov alebo manželov, ktorí v tejto perspektíve sú povolani vnímať seba vo dvojici alebo v rodine ako jednu malú Kristovu nevestu, čo ich vnútorne ešte viac naplňa šťastím a väčšou garanciou vzájomnej vernosti.

A takto aj my, ako spoločenstvo, priatelia, príbuzní, známy, bratia a sestry v Kristovi – sa cíťme byť touto jednou Kristovou malou nevestou, teda vstupuje do nádhery vzťahu s našim Bohom.

Chápeme svoje manželstvá, rodiny, spoločenstvá, komunity, farnosti ako tú, ktorá patrí Pánovi –ako nevestu Pánovu?

Vaša rodina ako základná bunka Cirkvi je zasvätená Pánovi ako nevesta, lebo je čiastkovou Cirkvou, čiže tou, ktorá patrí Pánovi.

Mali by si začať mladí dávať hlbšie životné otázky pri výbere životného partnera, ak sa pokladajú za veriacich a členov Cirkvi. Nerozlišovať len podľa zamilovanosti, ale podľa svojho základného kresťanského poslania stávať sa nevestou Kristovou.

Kresťan-je vlastne kristovec-biblicky povedané -pomazaný Ježišovým duchom, ale aj patriaci Kristovi, čiže jeho nevesta.

Som kresťan - rovná sa- som Kristova nevesta.

Som člen Cirkvi= som Kristova nevesta.

Sme kresťanskí manželia= sme Kristova nevesta

Sme kresťanská rodina= sme Kristova nevesta.

Odporúčam takéhoto typu: Budem schopný žiť popri tomto človeku ako Kristova snúbenica? Budem schopný s týmto človekom vytvárať manželstvo ako Kristovu nevestu?

Budem schopná s týmto človekom vytvárať rodinu a formovať ju ako Kristovu nevestu – čiže čiastkovú Cirkev?

*** jedna pani si raz povzdychla – ach Keby sa mladí s takou vážnosťou rozhodovali ísť do manželstva, ako sa mladíci s vážnosťou rozhodujú ísť do kňazstva a mnohoro skúmajú pravosť svojho povolania...

Pápeži nám dávajú praktické pokyny, ako obnovovať rodinu ako nevestu Kristovu.

Pápež JPII v apošt. Exhortácii Familiaris consortio:

Kresťanskí manželia sú povolaní ku skutočnej účasti na neodvolateľnej nerozlučiteľnosti, ktorá viaže Krista k Cirkvi, jeho Neveste, ktorú miluje až do krajnosti.⁵⁴

Manželstvo a rodinu, urobil Boh znakom a miestom zmluvy lásky medzi Bohom a ľuďmi, medzi Ježišom Kristom a Cirkvou, jeho nevestou.

28 Manželstvo pokrstených sa tak stáva skutočným symbolom novej a večnej zmluvy, potvrdenej Kristovou krvou. Duch, ktorého vylieva Pán, darúva nové srdce a robí muža a ženu schopnými milovať sa tak, ako nás miloval Kristus. Krstom sa muž a žena stávajú raz navždy účastnými na novej a večnej Zmluve, zásnubnej zmluve Krista s Cirkvou.

FC: Podstatu a úlohy rodiny určuje koniec koncov láska. Preto rodina dostáva poslanie strážiť, prejavovať a sprostredkovať lásku ako živú ozvenu a skutočnú účasť na Božej láske k ľudskému pokoleniu a na láske Krista Pána k Cirkvi, jeho neveste.

- pápež František na spomínanej generálnej audiencii::

Manželský život je nádherná skutočnosť a máme ju vždy chrániť, chrániť deti. Viackrát som tu už spomenul, že to, čo pomáha manželskému životu, sú tri slová. Nevie, či si ich pamätáte. Tieto tri slová sa majú vždy používať a nemajú doma chýbať: „prosím, ďakujem, prepáč“. Tri čarovné slová.

„Prosím“; aby sa manželský život vyhol nástojeniu. „Prosím ťa, čo povieš, ako sa ti to pozdáva?“ „Dovoliš, prosím ťa?“ - „Ďakujem.“ Vedieť sa poďakovať manželovi, manželke. „Ďakujem za to, čo si pre mňa urobil. Vďaka za to.“ Poďakovanie je nádherné. A keďže všetci robíme chyby, je tu ešte ďalšie slovo, ktoré je niekedy náročné vysloviť, treba ho však povedať: „Prepáč mi, prosím. Prepáč!“ - Ako to teda bolo? „Prosím, ďakujem, prepáč“. Zopakujme všetci! [Spolu s prítomnými:] „Prosím, ďakujem, prepáč“. S týmito tromi slovami, s modlitbou manžela za manželku a manželky za manžela, s neustálym zmierovaním sa skôr ako sa skončí deň, bude manželstvo napredovať. Tri čarovné slovíčka, modlitba a neprestajné zmierovanie sa.

59. Rodinná modlitba – hovorí JP II - má svoje charakteristické znaky. Je to spoločná modlitba manžela a manželky, rodičov a detí. Najmä na členov kresťanskej rodiny sa môžu vzťahovať slová, ktorými Pán Ježiš sľubuje svoju prítomnosť: "A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi?" *Výchova k modlitbe*

60. Vlastnou úlohou kresťanských rodičov je učiť deti modliť sa a postupne ich viesť k poznávaniu Božieho tajomstva a k osobnému rozhovoru s Bohom: "

*** my večer – O-Z-S – otec sa ešte sám šiel pomodliť.. deti sa najlepšie učia napodobňovaním...

JP II-FC: Prvoradou a nevyhnutnou zložkou výchovy k modlitbe je konkrétny príklad a živé svedectvo rodičov. Taký otec a taká matka, čo sa modlia spolu s deťmi, čím prejavujú svoje kráľovské kňazstvo, zostupujú do hĺbky srdca detí, kde zanechávajú stopy, ktoré nedokážu zmazať ani budúce životné udalosti. Počujme znova Pavla VI., ako povzbudzuje rodičov: "Matky, učíte svoje deti kresťanské modlitby? Pripravujete svoje deti za pomoci kňaza na sviatosti prvých rokov, na sviatosť zmierenia, na Eucharistiu a birmovanie? Navykáte ich, aby mysleli na trpiaceho Krista, keď ochorejú, aby vzývali o pomoc Pannu Máriu a svätých? Modlíte sa v rodine ruženec? A vy, otcovia, modlíte sa aspoň občas s deťmi a s celým rodinným spoločenstvom? A nezabúdajte, že takto budete budovať Cirkev!"¹⁵²

***Rodinná modlitba začína už pri kŕmení bábätko.... jedna – spieva Tichú noc.... jedna mamička hovorila, ako to dobre PB zariadil, že práve pri kŕmení mám trochu času na modlitbu, hoci musí mať rozmýšľať čo ďalej..

Pred blížiacou sa synodou o rodine v modlitbe zaznievajú slová: Svätá nazaretská rodina, urob aj z našich rodín miesta spoločenstva a večeradlá modlitby, opravdivé školy evanjelia a malé domáce cirkvi – čiže inými slovami: malé domáce nevesty.

JP II poukazuje aj na istý problém:

Evanjelizačná a katechetická služba rodičov má sprevádzať život detí aj v rokoch ich mladosti a dospievania, aj keď, ako sa to často stáva, kritizujú alebo priamo odmietajú kresťanskú vieru prijatú v prvých rokoch svojho života. Rovnako ako v Cirkvi je hlásanie evanjelia vždy spojené s utrpením apoštola, tak aj v kresťanskej rodine rodičia majú s odvahou a s veľkou duševnou vyrovnanosťou znášať ťažkosti, na ktoré ich apoštolát evanjelizovania naráža niekedy u samých detí.

RVM: Oživenie ruženca v kresťanských rodinách v rámci kontextu širšej pastoračnej služby rodiny sa ponúka ako efektívna pomoc na zastavenie devastujúcich následkov tejto krízy, typickej pre našu dobu.

41. Ruženec ako modlitba za pokoj je zároveň modlitbou rodiny a za rodinu. V istom období bola kresťanským rodinám táto modlitba zvlášť drahá a tak ich určite zbližovala. Dôležité je, aby sme toto vzácne dedičstvo nestratili. Potrebujeme sa vrátiť k rodinnej modlitbe a k modlitbe za rodinu, pokračovať v tejto forme modlitby ruženca.

***V jednej rodine v mojej farnosti v Závodí –(Sibilovci) tri deti, kúsok si prečítajú z Písma, zamyslia sa, čo im Pán hovorí: potom poďakujú, odprosia a pomodlia sa jeden desiatok.

Rodina, ktorá sa spolu modlí, zostáva jednotná. Posvätný ruženec sa svojou dávnou tradíciou ukázal zvlášť účinný ako modlitba, v ktorej rodina nachádza sama seba. Tým, že jej jednotliví členovia obracajú svoj pohľad na Ježiša, získavajú vždy znovu schopnosť vidieť jeden druhého novými očami, komunikovať spolu, byť solidárni, odpustiť si navzájom a zakaždým začínať vo zväzku lásky obnovenom z Božieho Ducha.

Mnohé problémy dnešných rodín, najmä v ekonomicky vyspelých spoločnostiach, pramenia z rastúcej neschopnosti ich členov komunikovať. Nedokážu sa spolu zísť a v zriedkavých prípadoch, keď tak urobia, sú plne zaujatí sledovaním televízie. Vrátiť sa k modleniu ruženca v rodine znamená naplniť každodenný život úplne inými obrazmi, obrazmi tajomstva spásy: obrazom Vykupiteľa a obrazom Najsvätejšej Matky. Rodina, ktorá sa spolu modlí ruženec, napodobňuje ovzdušie nazaretskej domácnosti, ktorej stredobodom je Ježiš: prežívajú s ním radosti a smútky, svoje potreby a plány zverujú do jeho rúk, čerpajú z neho nádej a silu pokračovať.

Modliť sa ruženec za deti a ešte skôr s deťmi, učiť ich už od malička na denné rodinné zastavenie sa pri tejto modlitbe- to bezpochyby nie je riešením každého problému, no ako duchovnú pomoc, ho netreba podceňovať.

***Koncom roku 2014 sa biskup Mons. Oliver vo svojej kaplnke modlil ruženec pred vystavenou Oltárnou sviatosťou. „Zrazu sa mi zjavil Ježiš, Ježiš nič nepovedal a ponúkol mi meč. Ja som ho vzal a v tej chvíli, ako som ho vzal do ruky, stal sa z neho ruženec. Potom Ježiš trikrát povedal: „Boko Haram zmizla,“ ako spomína biskup: „Bolo mi jasné, že s ružencom dokážeme Boko Haram vypudiť.“

V jednej známej modlitbe sa modliavame - Kiežby matka všetkých národov, preblahoslavená Panna Mária, bola našou Orodovnicou – to zn. aj Orodovnicou v nás, ktorá spolu s Duchom ako Ježišova nevesta volá: maranatha, Pane, príď ako Ženich – v tomto bude spočívať víťazstvo Ženy, keď v našich srdciach budeme žiť to kým sme - a my sme Cirkvou, teda Tou, ktorá patrí Pánovi – ale na všetkých úrovniach – aj ako jednotlivci, aj ako manželská dvojica, aj ako rodina, aj ako farská rodina atď.

V písme: neveriaci muž sa posväcuje vo veriacej žene. V Skutkoch máme zmienku, že keď uveril strážca väzenia, dal sa pokrstiť on i celý jeho dom, teda i žena a deti, zrejme aj služobníctvo. Naša viera je požehnaním pre celú našu rodinu, ba aj pre celý náš rod i rodokmeň, aj napriek tomu, že niektorí členovia rodiny na to nejako nereagujú. Ba niekedy majú odmietavý postoj, ale treba mať nádej, že naše modlitby preda len idú na ich duchovné konto. A tak cez jedného člena rodiny plynú milosti ako cez infúziu do celého tela rodiny.

U predstaveného synagógy Jaira môžeme obdivovať, aký je mocný jeho príhovor za dcérku. Obyčajne privádzame ľudí pred Ježiša, ako napr. tí štyria priniesli ochrnutého rovno pred Ježiša. V prípade predstaveného synagógy to vidíme naopak – privádza Ježiša pred dieťa, zaiste aj preto, že už bolo mŕtve. Tak či onak, ide o to, aby sme sa stretli s Kristom a potom aby sme sprostredkovali stretnutie Krista s našimi blízkymi. Či už ich privedieme k nemu alebo jeho k nim. Skúsme však privádzať k nim Ježiša cez

vlastné srdce ako jeho nevesty. Ježišovi tým vytvoríme vhodnejší priestor k prejaveniu moci jeho snúbeneckej lásky.

Priviesť ho k nim cez seba! On je v nás. On nás vyslobodzuje zo smrti a dokáže vyslobodiť z duchovnej smrti aj našich blízkych, keď Ježiš privádzame k nemu.

Zachraňuje nás snúbenecká láska nášho Božského ženicha.

BaS! Našou úlohou a vzácnym poslaním je sprostredkovať stretnutie Ježiša ako ženicha s ľudskou dušou, ale i s rodinou ako takou, ktorá je povolaná byť jeho nevestou, lebo vďaka tomu bude vzkriesená a zachránená.

Mária, matka zasvätených v manželstve nech oroduje za nás, aby rodina spoznala svoju identitu, svoje zasvätenie sa Pánovi ako základná bunka cirkvi – nevesty zasvätenej božskému ženichovi. Amen.

Amen.

A v Jánovom evanjeliu (Jn 3, 27-30) máme zachytené dôležité slová Kristovho predchodcu: ..... Ženich je ten, kto má nevestu. A ženichov priateľ, ktorý je pri ňom a počúva ho, veľmi sa raduje zo ženichovho hlasu. A táto moja radosť je úplná. On musí rásť a mňa musí ubúdať.“

Čím viac rastieme my ako Nevesta, tým viac rastie Ježiš ako ženich. Čím viac sa my prebúdame vďaka dotyku ruky Ženicha, tým viac on ako Boh vstáva a svoju lásku i moc v zhromaždení veriacich.

On musí rásť ako Ženich!!! My snúbeneckou láskou k nemu ako jeho Nevesta napomáhame tomu, aby Kristus rástol ako Ženich, čiže aby rástol vo svojej identite a moci. My mu dávame väčší priestor. Snúbeneckou láskou ho chválime, vyvyšujeme pravdu o ňom ako o ženichovi.

A je pozoruhodné, že Ježiš i napriek tomu, že Ján Krstiteľ bol taký dôležitý, hovorí: Mt 11,11: Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on.

Prečo? Lebo predsa nevesta je viac ako ženichov priateľ ako svadobčan – Ján Krstiteľ ešte nebol tou nevestou!!! Ale my už sme nevestou!!! ... Ján Kr. bol iba svadobčan bol iba priateľ ženicha, ale ty kresťanská duša, si Kristova nevesta a to je predsa viac, no nie?

Preto nám posielal svojho Ducha, aby sme boli schopní žiť túto snúbeneckú lásku, tak ako on chce. Uschopňuje nás k tomu, keď nám dáva svojho Ducha.

Prečo dnes, mnohí ľudia žijú ako keby Boha nebolo? Prečo je taký odpad od viery? SZ prorok Ozeáš hovorí: **môj ľud hynie, lebo nemá poznania Boha (4)...** a povzbudzuje: poznajme Pána, hľadajme jeho tvár hneď zrána....

O akom poznaní tu prorok hovorí? O takomto: (2) zavediem ju na púšť a prehovorím k jej srdcu: v ten deň-hovorí Pán- bude ma volať: **Môj manžel! Vtedy si ťa zasnúbim, zasnúbim si ťa, takže spoznáš Pána.**

Takéhoto Pána Boha sme pozvaní spoznať vo svojom srdci – ako toho, ktorý je s nami zasnúbený, ktorý je našim manželom.

Je to Duch Svätý, ktorý spôsobuje poznanie Pána ako Ženicha.

Sv. Ján Krstiteľ poukázal na Ježiša: Hľa Baránok Boží, ktorí sníma hriech sveta. pričom liturgia to spája so zvolaním veľkého nebeského zástupu z knihy Zjavenia apoštola Jána: blahoslavení, ktorí sú pozvaní **na Baránkovu svadobnú hostinu.**

Škoda, že sa v liturgii vynechal výraz „baránkovu svadobnú hostinu“, nielen „baránkovu hostinu“. Moc by nám to pomohlo v lepšom chápaní sv. omše a sv. prijímania.

Každá sv. omša – to je vlastne prežívanie reálnej svadby s Bohom, to je svadba s Bohom, s Kristom. Ježiš uzavrel s nami zmluvu – manželskú zmluvu vo svojej krvi.

Pri každej sv. omši sa sprítomňuje naše sobášenie sa s Kristom ako Kristovej nevesty.

Sme pozvaní milovať seba ako Ježišovu snúbenicu, lebo potom dokážeme aj lepšie milovať bližného ako seba samého – tiež ako Kristovu nevestu.

Pán Ježiš raz povedal francúzskej mystičke Gabriele Bossis – : **Ježiš jej povedal: nechaj sa mnou milovať viac, ako tí druhí.** Spočiatku sa mi to zdalo zvláštne... vyrušilo ma to... je to vhodné sa takto porovnávať? ale potom mi došlo, že vlastne v tomto spočíva podstata snúbeneckého vzťahu s Kristom!

Keď sobášim mladých, ale už aj **pri praktických nácvikoch vo štvrtok večer** –vídavam krásne šťastné oči neviest a hrdý spokojný pohľad ženíchov, z ktorých vyžaruje šťastie z lásky, ktorá je presvedčená, že je superlatívna – že on ma miluje viac ako iní a ona ma miluje viac ako iné.

Máme sa milovať snúbeneckou Božou láskou Ducha Svätého ako jedna Kristova nevesta.

Ide o to, aby sme sa otvorili radosti z toho, že spolu sme nevestou:

Sme pozvaní podľa toho sa aj správať jeden k druhému, teda ako k Ježišovej neveste. S úctou, s láskou, s ocenením, s radosťou, že žije... svoje vzťahy prežívajme ako tí, ktorí spoločne tvoria jednu Kristovu nevestu dvojčlennú trojčlennú x-člennú.

Čím viac budeme žiť tajomstvo nevesty voči Bohu, nášmu Bohu tým viac Boh cez nás bude pomáhať zachraňovať hriešnikov a to aj v rámci našich rodín, zachraňovať tento svet, posúvať ho smerom k Božiemu náručiu, takže bude cez nás ako svoju nevestu mocnejšie kriesiť duchovne mŕtvych, aby tak nevesta ešte viac rástla, aby ženích rástol natoľko, že jednoducho príde ako ženích.